

عكاسى

عکاسی فراتر از فشردن یک دکمه است؛ در واقع عکاسی هنر دیدن و سپس ثبت آن با استفاده از نور است. چه با موبایل عکاسی کنید و چه با دوربین حرفه‌ای، رعایت این تکنیک‌های عملی کیفیت کارهای شما را دگرگون می‌کند:

۱ / قانون یک‌سوم (Rule of Thirds)

این پایه تمام ترکیب‌بندی‌هاست. تکنیک: تصور کنید تصویر با دو خط عمودی و دو خط افقی به ۹ قسمت مساوی تقسیم شده است (بسیاری از گوشی‌ها گزینه Grid را در تنظیمات دوربین دارند). نکته عملی: سوژه اصلی خود را به جای مرکز، روی یکی از این خطوط یا در نقاط تلاقی آنها قرار دهید. این کار باعث می‌شود عکس شما پویاتر و چشم‌نوازتر به نظر برسد.

۲ / درک نور و زمان طلایی

نور همه چیز است. ساعت طلایی (Golden Hour): یک ساعت بعد از طلوع و یک ساعت قبل از غروب خورشید، نور گرم، نرم و سایه‌ها بلند هستند. این بهترین زمان برای عکاسی پرتره و منظره است. نور خشن ظهر: از عکاسی زیر آفتاب مستقیم ظهر بپرهیزید، چون سایه‌های سیاه و زشتی زیر چشم‌ها و بینی ایجاد می‌کند. اگر مجبورید، در سایه عکاسی کنید.

۳ / عمق میدان (Depth of Field)

این تکنیک به شما اجازه می‌دهد سوژه را از پس‌زمینه جدا کنید. تکنیک: اگر می‌خواهید پس‌زمینه تار (بوکه) شود، باید از دریچه دیافراگم باز (عدد f کوچک مثل $f/1.8$) استفاده کنید. در موبایل‌ها، حالت Portrait این کار را به صورت نرم‌افزاری انجام می‌دهد. نکته: برای عکاسی از مناظر، برعکس، نیاز به عدد f بزرگ (مثل $f/11$) دارید تا همه چیز از نزدیک تا دور در فوکوس باشد.

۴ / خطوط راهنما (Leading Lines)

تکنیک: از خطوط موجود در محیط (مثل جاده، نرده، لبه دیوار یا رودخانه) استفاده کنید تا چشم بیننده را به سمت سوژه اصلی هدایت کنید. این کار به عکس شما عمق و بعد می‌دهد.

۵ / نکات کلیدی که هر عکاس باید به آنها توجه کند:

نکته توضیح عملی
تمیزی لنز پیش پا افتاده اما حیاتی! همیشه قبل از عکاسی با موبایل، لنز را با یک دستمال نرم پاک کنید. چربی دست باعث "تاری" عکس می‌شود.
تراز بودن افق همیشه دقت کنید خط افق در عکس‌های منظره کج نباشد. کج بودن افق حس ناپایداری به بیننده می‌دهد.
فوکوس و نورسنجی در موبایل، همیشه روی سوژه اصلی در صفحه ضربه بزنید تا فوکوس و نور (Exposure) تنظیم شود.
پرهیز از زوم دیجیتال تا جای ممکن با پا به سوژه نزدیک شوید! زوم کردن با دو انگشت روی صفحه موبایل، کیفیت عکس را به شدت کاهش می‌دهد (پیکسلی می‌شود).
تغییر زاویه دید همیشه از سطح چشم عکاسی نکنید. گاهی نشستن روی زمین یا عکاسی از زاویه بالا، یک سوژه تکراری را به یک عکس فوق‌العاده تبدیل می‌کند.

۶ / مثلث نوردهی (برای حرفه‌ای‌ترها)

اگر با دوربین کار می‌کنید یا موبایل شما حالت Pro دارد، باید تعادل بین این سه پارامتر را یاد بگیرید:
1. سرعت شاتر (Shutter Speed): برای ثبت حرکت (مثلاً فریز کردن حرکت یک پرنده یا کشیدن نور

- ماشین‌ها در شب).
2. دیافراگم (Aperture): کنترل میزان نور ورودی و تاری پس‌زمینه.
3. ایزو (ISO): حساسیت سنسور به نور. (ایزو بالا در شب کمک می‌کند اما باعث ایجاد "نویز" یا دانه‌دانه شدن عکس می‌شود).

< یک تمرین عملی: سعی کنید امروز از یک سوژه ثابت (مثل یک گلدان) از ۵ زاویه مختلف (خیلی نزدیک، از بالا، از پایین، با نور پنجره، با نور لامپ) عکس بگیرید تا متوجه تغییر شخصیت سوژه شوید.

سبک خاصی از عکاسی (مثل عکاسی پرتره از چهره یا عکاسی در شب) با نکات تخصصی‌تر

از آنجایی که عکاسی در شب و عکاسی پرتره دو چالش برانگیزترین و در عین حال جذاب‌ترین شاخه‌های عکاسی هستند، نکات کلیدی و عملی هر کدام را جداگانه بررسی می‌کنیم:

۱/ عکاسی پرتره (ثبت شخصیت چهره)

در پرتره، هدف فقط ثبت چهره نیست، بلکه انتقال احساس سوژه است.

تمرکز بر چشم‌ها: چشم‌ها پنجره روح هستند. همیشه نقطه فوکوس دوربین را دقیقاً روی چشمی که به دوربین نزدیک‌تر است قرار دهید. اگر چشم‌ها تار باشند، کل عکس خراب به نظر می‌رسد. استفاده از فاصله کانونی مناسب: اگر با دوربین حرفه‌ای عکاسی می‌کنید، لنزهای بین 50mm تا 85mm بهترین گزینه‌اند چون فرم صورت را طبیعی نشان می‌دهند. در موبایل، از حالت 2x یا 3x (تله‌فوتو) استفاده کنید تا بینی سوژه بزرگ‌تر از حد معمول به نظر نرسد. پس‌زمینه را ساده کنید: از پس‌زمینه‌های شلوغ دوری کنید. هرچه فاصله سوژه از پس‌زمینه بیشتر باشد، پس‌زمینه نرم‌تر و تارتر (بوکه) دیده می‌شود و سوژه بیشتر "جلوه" می‌کند.

۲/ عکاسی در شب (غلبه بر تاریکی)

بزرگترین دشمن عکاسی در شب، "نویز" (دانه دانه شدن) و "تاری" ناشی از لرزش دست است.

ثبات، کلید ماجراست: در شب، دوربین نیاز دارد زمان بیشتری باز بماند تا نور کافی جذب کند. کوچکترین تکان دست باعث تاری می‌شود. اگر سه‌پایه ندارید، گوشی یا دوربین را به یک دیوار، درخت یا ماشین تکیه دهید.

حالت Night Mode: در گوشی‌های هوشمند، این حالت چندین عکس با نوردهی مختلف می‌گیرد و آن‌ها را ترکیب می‌کند. در این چند ثانیه، به هیچ وجه گوشی را تکان ندهید.

دنبال منابع نور محیطی بگردید: به جای استفاده از فلاش (که عکس را تخت و بی‌روح می‌کند)، از نور چراغ‌های خیابان، تابلوی مغازه‌ها یا نور ویتترین استفاده کنید. اجازه دهید این نورها از یک سمت به صورت سوژه بتابند تا به چهره "بعد" بدهند.

نقاشی با نور (Light Painting): اگر دوربین را روی سه‌پایه بگذارید و سرعت شاتر را طولانی کنید (مثلاً ۵ ثانیه)، می‌توانید با حرکت دادن چراغ قوه گوشی در هوا، طرح‌های نوری بکشید.

۳/ یک تکنیک حرفه‌ای: "ادیت" یا ویرایش عکس

حتی بهترین عکاسان دنیا هم عکس‌هایشان را ویرایش می‌کنند. عکاسی دیجیتال نیمی در دوربین و نیمی در نرم‌افزار انجام می‌شود.

نرم افزارهای پیشنهادی موبایل: Snapseed (ساده و قدرتمند) و Lightroom Mobile (حرفه‌ای).
چه چیزی را تغییر دهیم؟ کمی افزایش Contrast (تضاد نوری)، تنظیم White Balance (اگر عکس خیلی زرد یا آبی شده) و کمی Sharpening برای وضوح بیشتر.

□ □ تمرین مخصوص برای شما:

امشب یا فردا، سعی کنید از یک نفر در نزدیکی یک پنجره (نور طبیعی روز) عکس بگیرید، به طوری که نیمی از صورت در نور و نیم دیگر در سایه ملایم باشد. این کار عمق عجیبی به پرتره شما می‌دهد.

تنظیمات دستی دوربین (مثل ISO و Shutter Speed) برای عکاسی از اشیاء متحرک (مثل پرندگان یا مسابقات ورزشی)

تفاوت بین موبایل و دوربین مخصوص عکاسی

امروزه موبایل‌ها به قدری پیشرفت کرده‌اند که مرز بین آن‌ها و دوربین‌های حرفه‌ای در نگاه اول کمرنگ شده است، اما از نظر فنی، این دو ابزار از دو مسیر کاملاً متفاوت به یک خروجی می‌رسند.

در اینجا تفاوت‌های بنیادی این دو را بررسی می‌کنیم:

۱/ عکاسی محاسباتی در مقابل فیزیک نوری

تلفن هوشمند: به دلیل بدنه ظریف، لنز و سنسور بسیار کوچکی دارد. موبایل این ضعف فیزیکی را با هوش مصنوعی و پردازش نرم‌افزاری جبران می‌کند. وقتی دکمه را می‌فشارید، گوشی در یک لحظه ۱۰ عکس می‌گیرد و آن‌ها را با هم ترکیب می‌کند تا نور و رنگ را اصلاح کند. دوربین عکاسی: همه چیز بر پایه فیزیک و نوری است که از لنزهای بزرگ و باکیفیت عبور کرده و روی یک سنسور بزرگ می‌نشیند. کیفیت تصویر در اینجا واقعی است و به محاسبات ریاضی وابسته نیست.

۲/ اندازه سنسور (مهم‌ترین تفاوت)

سنسور مثل شبکه چشم است.

سنسور یک دوربین حرفه‌ای (Full Frame) حدود ۳۰ تا ۵۰ برابر بزرگتر از سنسور یک آیفون یا سامسونگ است.

نتیجه: سنسور بزرگتر یعنی جذب نور بیشتر، نویز کمتر در شب، و جزئیات بسیار بالاتر در بافت‌ها (مثل تار مو یا بافت پوست).

۳/ عمق میدان (تاری پس‌زمینه)

تلفن هوشمند: تاری پس‌زمینه در موبایل (حالت Portrait) معمولاً جعلی و نرم‌افزاری است. گوشی لبه‌های سوژه را تشخیص می‌دهد و بقیه را محو می‌کند (که گاهی در تشخیص لبه‌های مو دچار خطا می‌شود).

دوربین عکاسی: تاری پس‌زمینه کاملاً اپتیکال و طبیعی است. به دلیل فاصله لنز تا سنسور و دریچه دیافراگم، پس‌زمینه به صورت فیزیکی از فوکوس خارج می‌شود که بسیار زیباتر و نرم‌تر است.

۴/ لنزها و زوم

تلفن هوشمند: اکثر گوشی‌ها لنز ثابت دارند و زوم آن‌ها معمولاً دیجیتالی است که باعث افت کیفیت می‌شود (مگر در مدل‌های گران‌قیمت که لنز تله‌فوتو دارند).
دوربین عکاسی: شما می‌توانید لنز را تعویض کنید. لنزهای تخصصی برای عکاسی از ستارگان،

حیات وحش یا حشرات (ماکرو) کیفیتی ارائه می‌دهند که موبایل هرگز به گرد پای آن‌ها نمی‌رسد.
مقایسه در یک نگاه

ویژگی تلفن هوشمند دوربین حرفه‌ای (DSLR/Mirrorless)

سهولت استفاده بسیار آسان و خودکار نیاز به آموزش و تنظیم دستی
حمل و نقل همیشه در جیب شماست سنگین و نیاز به کیف مخصوص
عکاسی در شب خوب (با کمک نرم‌افزار) عالی (به دلیل سنسور بزرگ)
چاپ بزرگ مناسب برای اینستاگرام و آلبوم کوچک مناسب برای بیلبورد و نمایشگاه
قیمت بخشی از هزینه گوشی است گران‌قیمت (بدنه + لنزهای مختلف)

چه زمانی از کدام استفاده کنیم؟

موبایل: برای ثبت لحظات روزمره، عکاسی خیابانی سریع، اشتراک‌گذاری فوری در شبکه‌های
اجتماعی و زمانی که نمی‌خواهید وسیله اضافی حمل کنید.
دوربین: برای پروژه‌های هنری، چاپ عکس در ابعاد بزرگ، عکاسی حرفه‌ای (عروسی، صنعتی،
ورزشی) و زمانی که می‌خواهید کنترل ۱۰۰ درصدی روی خروجی داشته باشید.

< نکته طلایی: بهترین دوربین، همان دوربینی است که در لحظه وقوع اتفاق، همراه شماست!

حالا که تفاوت این دو را می‌دانید، به بحث تنظیمات دستی (ISO و Shutter Speed) برای ثبت
سوژه‌های متحرک برمی‌گردیم (این تنظیمات در بخش Pro موبایل‌های جدید هم وجود دارد).

درک مثلث نوردهی (سرعت شاتر، ایزو و دیافراگم) به شما اجازه می‌دهد از یک عکاس معمولی به
یک عکاس خلاق تبدیل شوید. خبر خوب این است که اکثر گوشی‌های اندرویدی بخشی به نام Pro
Mode دارند و در آیفون نیز با نصب اپلیکیشن‌هایی مثل Halide یا ProCamera می‌توانید به این
تنظیمات دسترسی داشته باشید.

در اینجا تنظیمات را برای شکار لحظات متحرک (مثل پرواز پرنده، دویدن کودک یا مسابقات ورزشی)
بررسی می‌کنیم:

۱/ سرعت شاتر (Shutter Speed) - قهرمان سوژه‌های متحرک
سرعت شاتر یعنی پلک دوربین با چه سرعتی باز و بسته شود.

تکنیک "فریز کردن" (منجمد کردن حرکت): برای اینکه یک سوژه در حال حرکت، کاملاً واضح و بدون
تاری ثبت شود، باید سرعت شاتر را بسیار بالا ببرید.
تنظیم پیشنهادی: اعداد از 1/1000 تا 1/4000 ثانیه.
کاربرد: ثبت قطرات آب در هوا یا لحظه ضربه زدن به توپ.
تکنیک "تاری حرکتی" (Motion Blur): اگر می‌خواهید سرعت را نشان دهید (مثلاً آبشار ابریشمی
یا کشیدگی نور ماشین‌ها).
تنظیم پیشنهادی: اعداد پایین مثل 1/15 ثانیه یا حتی چند ثانیه. (در این حالت حتماً از سه‌پایه
استفاده کنید).

۲/ ایزو (ISO) - حساسیت به نور
ایزو تعیین می‌کند سنسور چقدر نسبت به نور حساس باشد.

در روز روشن: ایزو را روی پایین‌ترین عدد (ISO 50 یا 100) بگذارید تا عکس شفاف و بدون نویز باشد. در حرکت و نور کم: وقتی سرعت شاتر را بالا می‌برید (مثلاً 1/2000)، نور کمی وارد دوربین می‌شود. برای جبران این تاریکی، باید ISO را بالا ببرید (مثلاً ۸۰۰ یا ۱۶۰۰). نکته: ایزو را بیش از حد بالا نبرید چون عکس شما دانه‌دانه (Noise) می‌شود.

۲. دیافراگم (Aperture) در دوربین‌های حرفه‌ای دریچه لنز کم و زیاد می‌شود، اما در موبایل دیافراگم معمولاً ثابت است. بنابراین موبایل‌ها از طریق تنظیم خودکار دو مورد بالا، نور را کنترل می‌کنند.

□ □ تنظیمات عملی در حالت Pro موبایل

اگر وارد بخش Pro یا Manual دوربین گوشی خود شوید، این حروف را می‌بینید:

1. S (Shutter Speed): برای عکس گرفتن از کودکی که در حال دویدن است، آن را روی 1/500 یا بالاتر بگذارید.
2. ISO: اگر با تنظیم شاتر، عکس تاریک شد، عدد ISO را آرام‌آرام بالا ببرید تا روشنایی مطلوب شود.
3. Focus (MF/AF): برای سوژه‌های سریع، بهتر است روی AF-C (فوکوس مداوم) باشد تا دوربین با حرکت سوژه، فوکوس را تغییر دهد.
4. WB (White Balance): اگر رنگ عکس خیلی نارنجی یا خیلی آبی است، با این گزینه رنگ را به واقعیت نزدیک کنید (عدد ۵۵۰۰ کلون معمولاً شبیه نور روز است).

□ □ یک تکنیک حرفه‌ای برای موبایل: عکاسی پنینگ (Panning) اگر می‌خواهید از یک ماشین در حال حرکت عکس بگیرید که خودش واضح باشد اما پس‌زمینه پشتش کشیده و تاری سرعتی داشته باشد:
1. سرعت شاتر را روی عدد متوسط (مثلاً 1/40) بگذارید.
2. با حرکت ماشین، گوشی را هم‌زمان با آن حرکت دهید و دکمه را فشار دهید.
3. نتیجه خیره‌کننده خواهد بود!

△ نکته طلایی برای کاربران موبایل:

وقتی در حالت Pro عکاسی می‌کنید، سعی کنید فرمت ذخیره‌سازی را روی RAW بگذارید (در تنظیمات همان بخش پرو وجود دارد). عکس‌های RAW حجم بالایی دارند اما تمام جزئیات سنسور را ذخیره می‌کنند و برای ادیت کردن در نرم‌افزارهایی مثل Snapseed معجزه می‌کنند.

یک تمرین عملی برای عکاسی از جریان آب (مثلاً شیر آب در خانه) با این تنظیمات به شما بگویم تا تفاوت سرعت شاتر را بهتر درک کنید

این تمرین "شیر آب" یکی از بهترین راه‌ها برای درک قدرت دوربین است، چون به شما اجازه می‌دهد زمان را متوقف کنید یا به آن اجازه جاری شدن بدهید.

تمرین عملی: منجمد کردن یا جاری ساختن آب

برای این کار به آشپزخانه یا حمام بروید، شیر آب را باز کنید تا یک باریکه‌ی مداوم آب داشته باشید. گوشی را روی حالت Pro یا Manual قرار دهید:

مرحله ۱: منجمد کردن قطرات (Freeze Motion)

می‌خواهیم عکسی بگیریم که در آن هر قطره آب مثل یک الماس در هوا معلق و کاملاً شفاف دیده شود.

1. سرعت شاتر (S): آن را روی عدد بسیار سریع مثل 1/2000 یا 1/4000 قرار دهید.
 2. ایزو (ISO): چون سرعت شاتر خیلی بالاست، نور کمی وارد می‌شود. احتمالاً تصویر تاریک می‌شود؛ پس ISO را آنقدر بالا ببرید (مثلاً ۸۰۰ یا ۱۶۰۰) تا تصویر روشن شود.
 3. عکاسی: دکمه را بزنید.
- نتیجه: شما قطراتی را می‌بینید که با چشم غیرمسلح هرگز نمی‌توانستید به این شکل ساکن ببینید.

مرحله ۲: ایجاد حالت ابریشمی (Motion Blur)

می‌خواهیم آب شبیه به یک توده نرم، سفید و کشیده به نظر برسد (مثل عکس‌های حرفه‌ای از آبشارها).

1. سرعت شاتر (S): آن را روی عدد کند مثل 1/10 یا 1/5 ثانیه قرار دهید.
 2. ایزو (ISO): چون شاتر مدت زیادی باز می‌ماند، نور زیادی وارد می‌شود. تصویر احتمالاً خیلی سفید (Overexposed) می‌شود؛ پس ISO را روی کمترین مقدار (مثلاً ۵۰ یا ۱۰۰) بگذارید.
 3. نکته حیاتی: در این حالت اگر گوشی را با دست بگیرید، کل عکس تاری لرزشی می‌گیرد. گوشی را به جایی تکیه دهید یا روی لبه سینک ثابت بگذارید.
 4. عکاسی: از تایمر ۲ ثانیه استفاده کنید تا لرزش انگشت شما هنگام لمس دکمه، عکس را خراب نکند.
- نتیجه: آب شبیه به یک حریر روان و نرم دیده می‌شود.

۳ نکته طلایی برای موفقیت در این تمرین:

نور محیط: این تمرین را در روز و جایی که نور خوبی دارد انجام دهید. نور کم باعث می‌شود در مرحله اول (سرعت بالا) عکس شما بیش از حد نویزدار شود.

فوکوس (Focus): در حالت پرو، فوکوس را از روی حالت Auto بردارید و روی Manual Focus بگذارید. نوار لغزنده را جابجا کنید تا لبه‌های باریکه‌ی آب کاملاً تیز و واضح شوند.

رنگ (White Balance): اگر نور آشپزخانه شما زرد است، با تنظیم WB روی عدد کلونین پایین‌تر (حدود ۳۰۰۰)، آب را به رنگ آبی و سرد زیباتری تبدیل کنید.

این تمرین ساده به شما یاد می‌دهد که چگونه "زمان" را در عکاسی مدیریت کنید.

۱/ علامت f به چه معناست؟

در عکاسی، حرف f مخفف Focal Ratio است که به آن «دریچه دیافراگم» می‌گویند. این عدد نشان می‌دهد که تیغه‌های داخل لنز چقدر باز یا بسته هستند. نکته عجیب: در عکاسی هرچه عدد بعد از f بزرگتر باشد (مثل f/11 یا f/16)، دریچه لنز تنگ‌تر می‌شود و برعکس!

۲/ چرا در متن از آن استفاده شد؟

وقتی من نوشتم f/11، منظورم این بود: < «برای اینکه در عکس‌های منظره، همه چیز از درخت‌های نزدیک تا کوه‌های دور کاملاً واضح (فوکوس) باشند، باید دریچه لنز را تا حد عدد ۱۱ تنگ کنید.» >

خلاصه ساده برای شما:

مثال: اگر دیدید نوشته شده $f/2.8$ ، یعنی دریچه بسیار باز (برای تار کردن پس‌زمینه).
اگر دیدید نوشته شده $f/22$ ، یعنی دریچه بسیار تنگ (برای واضح کردن همه جای منظره).

برای اینکه مفاهیم عکاسی از حالت فرمول‌های ریاضی خارج شود و کاملاً کاربردی باشد، بیاید سه علامت اصلی دیگری که ممکن است در تنظیمات دوربین یا متون آموزشی با آن‌ها برخورد کنید را به زبان ساده بررسی کنیم:

۱/ عدد ایزو (ISO)؛ حساسیت به نور
اگر در تنظیمات گوشی یا دوربین عددی مثل ISO 100 یا ISO 3200 دیدید:
معنای ساده: این عدد نشان می‌دهد که سنسور دوربین شما چقدر نسبت به نوری که به آن می‌رسد "حساس" باشد.
چه زمانی تغییر دهیم؟
در روز آفتابی: روی کمترین عدد (۱۰۰) بگذارید تا عکسی شفاف و باکیفیت داشته باشید.
در شب یا محیط بسته: عدد را بالا ببرید (۸۰۰ یا بالاتر) تا دوربین بتواند در تاریکی ببیند.
نکته: هرچه این عدد بزرگتر شود، دانه‌های ریزی (نویز) در عکس ظاهر می‌شود که کیفیت را کم می‌کند.

۲/ علامت کلونین (K)؛ دمای رنگ (White Balance)
در بخش تنظیمات رنگ (WB)، اعدادی مثل 3000K یا 6000K را می‌بینید:
معنای ساده: این عدد رنگ نور محیط را تنظیم می‌کند تا سفیدی اشیاء واقعاً سفید به نظر برسد.
کاربرد:
اگر عکس شما زیر لامپ‌های خانگی خیلی زرد شده: عدد کلونین را پایین بیاورید (سمت اعداد ۳۰۰۰) تا آبی‌تر و متعادل شود.
اگر در سایه عکاسی کردید و عکس خیلی آبی و سرد است: عدد را بالا ببرید (سمت اعداد ۶۰۰۰) تا گرم‌تر و دلنشین شود.

۳/ علامت جبران نوردهی (+/- EV)
این یکی از کاربردی‌ترین دکمه‌ها در موبایل و دوربین است:
معنای ساده: اگر دوربین اشتبانه‌ها صحنه را خیلی تاریک یا خیلی روشن تشخیص داده، شما به او دستور می‌دهید که عکس را "عمداً" روشن‌تر یا تاریک‌تر کند.
کاربرد:
1+ یا 2+: وقتی از یک محیط برفی عکاسی می‌کنید، دوربین گیج می‌شود و برف را خاکستری نشان می‌دهد؛ با زدن روی 1+ برف را دوباره سفید می‌کنید.
1- یا 2-: وقتی از یک شمع در تاریکی عکس می‌گیرید و محیط بیش از حد روشن شده، با کم کردن این عدد، سیاهی شب را واقعی‌تر نشان می‌دهید.

۴/ علامت‌های فوکوس (AF-S و AF-C)
AF-S (Single): برای سوژه‌های ثابت مثل منظره یا شخصی که ایستاده است. دوربین یک بار فوکوس می‌کند و قفل می‌شود.

AF-C (Continuous): برای سوژه‌های متحرک. دوربین مدام فاصله را چک می‌کند تا سوژه در حال حرکت (مثل کودک یا ماشین) تار نشود.

یک نکته برای راحتی شما:
در اکثر گوشی‌های جدید، وقتی در حالت Photo معمولی هستید، فقط با زدن یک ضربه روی صفحه، یک آیکون خورشید یا یک نوار لغزنده ظاهر می‌شود. بالا و پایین بردن آن، در واقع همان تغییر دادن ISO و Shutter Speed به صورت خودکار است که کار شما را بسیار راحت می‌کند.